

Thầy Sáu Không Tên

I. Tại sao viết tiếp?

Thư trả lời của anh nhạc sĩ, kiêm thầy sáu, không tên này cho biết anh đã cầu nguyện với Chúa rằng anh về “quê hương của con” là để “đi sứ vụ Yêu Thương”, tức làm từ thiện. Nghĩa là, nói trắng ra, về bên đó để kiếm (thêm) tiền cho cái Quỹ Từ Thiện rất “bộn bạc” của anh ta tại Mỹ. Cụ thể, anh khuyên đồng bào quốc nội rằng khi mua sách anh viết về chuyện tình (vớ vẩn) ngày xưa, hoặc mua vé vào rạp nghe hát những bài không tên (NLGO xin nhắc: xúi đàn bà có chồng ngoại tình –điều quá tởm bại mà tôi chưa hề nghe trong bất cứ bài hát trữ tình ngoại quốc nổi tiếng nào), bá tánh hãy nhớ đến các cụ già đang đói cơm nhé! Lá thư của thầy làm mủi lòng cái đám hai trăm fans –được VC cho phép “tự phát” đội mưa đứng đón anh tại phi trường Nội Bài, ngày 27/7 vừa qua. Y như ông thiền sư hổ mang nọ, nổi tiếng phản chiến, chống VNCH, đã, năm nào, vinh quy bái tổ trở về quê hương khổ đau, võng lọng xênh xang, cũng được VC cầm ống đu đủ thổi lên chín tầng mây và được đồ đệ tiếp rước long trọng, một cách cũng “tự phát”, theo lệnh của VC, như một đối trọng (contrepoids) với những vị thượng tọa chân tu chống đối chúng trong nước.

Vài kẻ tại Portland, hay nơi khác, cũng tuyên bố chống Cộng cùng mình, nhưng kẹt cái tánh ham vui và mau quên, đã trách móc trực tiếp MS Huỳnh Quốc Bình, và gián tiếp NLGO tôi, bị dính miếng theo, rằng “sao mấy người không để yên cho người ta tu hành?”, hoặc “đừng xét đoán ai!” –điều chúng tỏ họ chả đọc những bài viết của chúng tôi về anh nhạc sĩ này. Cho nên, chẳngặng đừng, tôi thấy cần lên tiếng nữa, một lần cho rõ trắng đen, và hy vọng đây sẽ là lần chót.

So sánh thư của anh nhạc sĩ kiêm thầy sáu không tên này, sau khi bị thiên hạ tố khổ về VN hát và bán sách, với những lời của nhân vật Tartuffe, trong vở kịch thơ của Molière, cách đây bốn thế kỷ, sau khi bị Damis, con trai của gia chủ Orgon, tố cáo là đã “thả dê”, tức tán tỉnh Elmire, vợ kế của cha, người ta nhận thấy một điều: cái giả, đặc biệt trong đạo đức, dù dưới vòm trời nào, vào thời điểm nào, với cá nhân nào, cũng đều giống nhau y chang, không hện mà gặp nhau, như hai chí lớn. Bằng cứ:

1. Về cách thức trả lời thì cả hai Tartuffe, Phú Lang Sa, tức Tây, thế kỷ XVII, và Tartuffe An-nam-mít, tức Ta, thế kỷ XXI hành xử không khác nhau mấy: (a) cùng đem Chúa ra làm áo giáp đỡ đạn, (b) cùng, ít nhiều, dùng chiêu bài từ thiện, (c) và cùng xin Chúa tha tội cho người đã tố cáo (Tartuffe Tây) hoặc “sỉ nhục” (chữ dùng của Tartuffe Ta) mình.

2. Về nội dung thì cả hai đều là những tên đạo đức giả thứ thiệt, thuộc hạng lão luyện, cự phách ngang nhau, một chín một mười. Tartuffe Tây cố tình nhận vợ hết mọi thứ tội, tưởng tượng, khó tin, nặng nhất trên đời, ngoại trừ chính cái tội quyến rũ vợ người –cốt gây cho khán giả cái cảm giác y bị tố oan. Còn Tartuffe Ta thì cho mình đã bị “sỉ nhục” bởi “những người anh em” (trong vở kịch của Molière, Orgon cũng được Tartuffe gọi là “mon frère”, hiền huynh, và Damis, “mon cher fils”, con trai quý mến) –cốt kích động niềm thương cảm nơi những ông bà già mộ đạo, nếu không muốn nói cuồng tín, cỡ mẹ con Mme Pernelle.

Thực ra, chẳng ai sỉ nhục anh thầy sáu không tên, hay “hiều khác” về anh. Các tác giả muốn, và đã, viết lên sự thật về con người thật của anh, từ hồi còn trong tù VC lận. Nếu các tác giả viết sai, anh cần lên tiếng phản bác, từng điểm một. Chẳng hạn việc anh ta, một lần, quỳ gối, giang rộng hai tay, giữa sân tập hợp của một trại tù, trước hàng trăm tù nhân cải tạo, miệng méu máo: “Ôi tôi không hiểu hạnh phúc này hôm nay vì sao mà tôi có. Đó là nhờ công ơn trời biển của Bác và Đảng, nhờ công ơn của cách mạng mà tôi thành người!” (cf bài của Trần Trung Chính, San José). Có hay không có việc làm ấy? To be or not to be?

Một điều mà anh ta quên, hoặc quá tự tin, ỷ lại, sau hai mươi năm sống yên ổn trong vỏ bọc phó tế: nếu anh cứ việc tu hành, và quyên tiền làm từ thiện hợp pháp, kể cả quảng cáo thuốc “ông uống bà khen”, người ta vẫn không đụng đến sợi lông chân nào của anh. Bỗng dưng, nghe lời dụ dỗ của VC và tay sai, hoặc bị cám dỗ bởi bản chất tham sân si, háo danh, thầy sáu nhà ta đã trở về, tháng 8 vừa qua, để ra mắt sách, ca hát, từ Bắc vô Nam, trong khi VC đàn áp dã man những đồng đạo yêu nước và dũng cảm của anh, linh mục và giáo dân, thì nếu bị đồng hương hải ngoại “đánh đòn” là cũng đáng đời lắm rồi, còn mách bu với Chúa làm chi? Lại còn tự ví mình với Chúa (có chắc anh vô tội như Chúa không?), và đem máu Chúa ra mà rửa sẽ đổ trên đầu các tác giả bài viết và con cháu họ, đó không phải phương cách tự bào chữa chính đáng, thuyết phục, mà là một kiểu cả vú lấp miệng em.

Riêng việc VC gian manh đang mở chiến dịch “hòa hợp hòa giải”, đã và đang chiêu dụ, mời mọc những người nổi danh hải ngoại, về nước nhóm họp, sinh hoạt chung, là có thật. Xin xem thư ngày 1/9/2017, được phổ biến trên Mạng (đính kèm), của tên Hữu Thịnh, Chủ tịch Hội Nhà Văn VC, gửi nhà văn Quốc Gia Phan Nhật Nam, là một bằng chứng hùng hồn nhất.

II. Thiện ý và hành động:

Trích thư của thầy sáu: “*Một điều nguyện ước của tôi là khi nào quý vị nghe nhạc VTA xin quý vị nhớ đến những người đau khổ chung quanh đặc biệt các ông bà cụ. Xin cho những người đang đói miếng cơm với tất cả lòng yêu thương trân trọng*”.

Ô hô! Diễn nôm ý của nhạc sĩ, thì khi nào nghe một nam ca sĩ, hay một nữ ca sĩ lesbian, trong vai một thằng bò cũ (nhà quê, nham nhở), hát hỏi người yêu, bây giờ đã có chồng, rằng “mua bên chồng có làm em khóc... có làm em nhớ... những khi mình mặn nồng...”, nghĩa là xúi cô ta, đang rảnh quá, no cơm rủng mỡ, ngoại tình “hàm thụ” với nó, thì quý vị cũng làm ơn nhớ đến các cụ đang đói đấy. Dùng hai hình ảnh tương phản dữ dội ấy để kêu gọi lòng thương là một cách thức rẻ tiền, đầy mĩ mai cay độc, vô cùng tàn nhẫn.

Thầy sáu cứ nhắc đến “sứ vụ tình thương” (“sứ vụ”, không có trong tự điển, là cái quái gì?) tại Việt Nam làm tôi chợt nhớ câu tục ngữ cổ, thế kỷ XII, Pháp: “L'enfer est pavé de bonnes intentions” (Hỏa ngục lát đầy những thiện ý). Áp dụng vào trường hợp thầy phó tế, một kẻ tu hành, mà chính tai tôi nghe đã thề thốt, trước ngày lãnh chức thầy sáu, từ nay sẽ chối bỏ những bản nhạc đời của mình, tôi xin hỏi: hành động về VN kiếm tiền, dù dưới danh nghĩa nào, bằng cách bán sách và ca hát vui chơi, một cách trần tục, với sự cho phép, hoặc chỉ đạo, của bọn lãnh đạo tự phong VC, trong khi các linh mục và giáo dân toàn quốc đang xuống đường biểu tình chống Formosa và Tàu Cộng, bị bắt bớ, giam cầm, nhà thờ, đan viện bị đập phá, đó có phải là vô cảm, là vô luân, là vô ý thức không? Câu tục ngữ trên rất chí lý: hỏa ngục nhốt đầy những kẻ làm bậy, nhưng miệng luôn kêu gào là mình có ý tốt. Ăn cắp bánh mì, chẳng hạn, để nuôi gia đình, như Jean Valjean trong truyện của Victor Hugo, là có thiện ý, nhưng ăn cắp là ăn cắp, vẫn là một tội, dù nhẹ. Quả thế, không phải lúc nào thiện ý cũng biện minh cho hành động. Và, sẵn đây, xin lỗi cụ Machiavel, không phải lúc nào cứu cánh cũng biện minh cho phương tiện.

III. So sánh khách quan giữa hai chàng Tartuffe:

A.

(1) **Tartuffe Ta:** “Lạy Chúa, trước chuyến đi về quê hương của con, con đã cầu nguyện Chúa rất nhiều và con đã xin Chúa cho con đi Sứ Vụ Yêu Thương”.

(2) **Tartuffe Tây:**

• **Hồi I, màn 2:** [Laurent là tà-loạt của Tartuffe, khuất mặt trong suốt vở kịch. Dorine là cô giúp việc trong gia đình Orgon, rất ghét Tartuffe].

Tartuffe, trông thấy Dorine, vội vàng nói: Laurent, serrez ma haire avec ma discipline, Laurent, hãy siết chặt áo lông ngựa với cây roi của ta [dùng để đánh tội]

Et priez que toujours le Ciel vous illumine. Và hãy nguyện Ôn Trên luôn soi sáng cho người.

Si l'on vient pour me voir, je vais aux prisonniers. Và nếu người ta đến gặp tôi, [hãy nói] tôi đi làm từ thiện

Des aumônes que j'ai partager les deniers. Chia sẻ tiền tôi có cho những tù nhân.

• **Hồi III, màn 6:** Tartuffe nói với Orgon:

Oui, mon frère, je suis un méchant, un coupable, Vâng, hiền huynh, tôi là một tên hung dữ, một tên tội đồ,

Un malheureux pécheur, tout plein d'iniquité, Một tên tội lỗi khôn nạn, đầy bất chính,

Le plus grand scélérat qui jamais ait été; Tên gian ác lớn nhất trên đời;

Chaque instant de ma vie est chargé de souillures; Mỗi giây phút của đời tôi chất đầy xú uế;

Elle n'est qu'un amas de crimes et d'ordures; Đời tôi chỉ là một đống tội ác và rác rưởi;

Et je vois que le Ciel, pour ma punition, Và tôi thấy rằng Chúa Trời, để trừng phạt tôi,

Me veut mortifier en cette occasion. Muốn tôi nhân dịp này ăn năn đánh tội.

De quelque grand forfait qu'on me puisse reprendre, Dù cho người ta có thể kết tôi một tội dù nặng cỡ nào,

Je n'ai garde d'avoir l'orgueil de m'en défendre. Tôi cũng xin khước từ sự kiêu hãnh được tự bào chữa.

Croyez ce qu'on vous dit, armez votre courroux, Hãy tin điều người ta nói với huynh, hãy võ trang cơn thịnh nộ,

Et comme un criminel chassez-moi de chez vous: Hãy tống cổ tôi ra khỏi nhà như một tên tội phạm:

Je ne saurois avoir tant de honte en partage, Tôi không biết có biết bao tủi hổ về phần tôi,

Que je n'en aie encor mérité davantage. Để tôi còn xứng đáng nhận lãnh thêm nữa. [...]

Ah! laissez-le parler: vous l'accusez à tort, Thôi, hãy để cho cậu ta [Damis] nói: huynh kết tội cậu ta sai rồi,

Et vous ferez bien mieux de croire à son rapport. Tốt hơn, huynh hãy tin vào lời cáo buộc của cậu

Pourquoi sur un tel fait m'être si favorable? Tại sao trước sự việc như vậy huynh còn thiện cảm với tôi đến thế ư?

[...] Tartuffe nói với Damis: Oui, mon cher fils, parlez; traitez-moi de perfide, Vâng, hãy nói đi, con trai quý mến; hãy xem chú là tên bất lương

D'infâme, de perdu, de voleur, d'homicide; Tên dê hèn, hư hỏng, trộm cắp, giết người;

Accablez-moi de noms encor plus détestés: Hãy tố chú bằng những từ đáng ghét hơn nữa:

Je n'y contredis point, je les ai mérités; Chú không phản đối gì hết, chú đáng bị tố như thế;

Et j'en veux à genoux souffrir l'ignominie, Và chú muốn quỳ xuống đây để chịu sự nhục nhã,

Comme une honte due aux crimes de ma vie. Như một sự hổ thẹn bởi những tội ác của đời chú.

B.

(1) Tartuffe Ta: “Có những người anh em đã hiểu khác và đã sỉ nhục con. Con xin Chúa tha thứ cho họ. Con sẽ không nhận sự sỉ nhục này và xin Chúa cũng không trả ngược sự sỉ nhục cho chính họ và con cái của họ như dân Do Thái ngày xưa đã nói khi họ cương quyết đòi đóng đinh Chúa Giê-su: Mathew 27, 24: *‘Tổng trấn Phi-la-to thấy đã chẳng ích gì mà còn thêm náo động, nên lấy nước rửa tay trước mặt đám đông mà nói: Ta vô can trong vụ đổ máu người này. Mặc các ngươi liệu đấy.’* 25, Dân đáp lại: *‘Máu hấn cứ đổ xuống chúng tôi và con cháu chúng tôi.’*”

(2) Tartuffe Tây:

• Hồi III, màn 7: Tartuffe nói với Chúa: O Ciel, pardonne-lui la douleur qu'il me donne! Lạy Chúa, xin Chúa tha thứ cho hấn [Damis] đã gây đau khổ cho con

[...] nói với Orgon: Le seul penser de cette ingratitude. Ý nghĩ duy nhất về sự vô ơn này

Fait souffrir à mon âme un supplice si rude... Đủ làm hồn tôi đờn đau vô chừng

L'horreur que j'en conçois... J'ai le cœur si serré, Sự ghê tởm mà tôi cảm nhận từ nó...
Lòng tôi quá thất lại

Que je ne puis parler, et crois que j'en mourrai. Đến nỗi tôi không thể nói năng gì, và tôi tưởng chết đi vì nó.

[...] Nước mắt đầm đìa, Tartuffe chạy lao về phía cửa, nơi Orgon đã đuổi Damis:

Rompons, rompons le cours de ces fâcheux débats. Thôi, cắt đứt, cắt đứt những vụ bàn cãi phiền nhiễu này.

Je regarde céans quels grands troubles j'apporte, Tôi nhìn, tại nơi đây, sự xáo trộn mà tôi mang đến to lớn dường nào,

Et crois qu'il est besoin, mon frère, que j'en sorte. Và nghĩ rằng, hiền huynh ơi, tôi cần phải ra đi.

IV. Thay cho phần kết:

Để kết thúc bài này về nhạc sĩ kiêm thầy sáu không tên, nhân vật mà tôi không lấy làm thích thú để nhắc tới, nhưng phải nhắc, cực chẳng đã, tôi muốn mượn lời nói cuối cùng của nhân vật Hamlet trong vở kịch của Shakespeare: "And the rest is silence" (Và còn lại là sự im lặng). Vì đã thấy ớn đến tận cổ.

Portland, 9 September 2017
NLGO

Nguồn: Internet eMail by ddc b chuyển

Đăng ngày Chúa Nhật, September 10, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT B/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH